

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca I. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Leva az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca I-10 szám
I. EMELET
 (hová a lap szellemi részét, illető minden közlemény intézendő.)
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek: 81

Kárbavesztett fáradság.

Pécs, 1895. október 10.

(→) Ismerve az egyes időszerű kormányoknak szorososan az évi budget pontjaihoz való ragaszkodását, ha valami nem állami célra szánt kiadásról van szó, s tudva azt, hogy azért nem rendezte se Tisza, se Szapáry, se Wekerle kormánya a megyei tisztviselők helyzetét, hogy ezekkel szemben mindig rettentő mumusként állhasson elő a közigazgatás államosításával: bizony előzetesen is rámondhatjuk Baranyavármegye alispánjának a vármegyei tisztikar szaporításáról szóló memorandumára, hogy annak kidolgozása kárbavesztett fáradság volt.

Ismerjük mi a mi embereinket! Hiszen mi csoda közvélemény-csinálás lenne az a már egy évtized óta szándékolt s a legnagyobb valószínűség szerint most már a millennium utánra elhalasztott államosítás mellett, ha a kormány most jönne segítségére a vármegyéknek, kiket azért semmizett ki évek óta mindenből, hogy rájuk foghassa, hogy nem lehet velük jó közigazgatást csinálni s ily rosszhiszemű ráfogás révén hangulatot teremtsen az államosítás mellett?! S mi lenne más, mint egy szörnyen elhibázott ballépés a taktika nagymesterei részéről, ha Baranyavármegyének alkalmat adnának arra, hogy megmutassa, miszerint a vármegye ma is beválik mintaszerű közigazgatási faktornak, csak adják meg neki a kellő erőt hozzá? Ilyen eljárást legfelebb meghibbant agyvelejű emberektől várhatnánk s ily következetlenségre még a mai kormányt sen hiszszük képesnek, minden fogyatékosága dacára is!

Hiszen mutatja ezt már az a tény is, hogy a jövő évi költségvetésbe a vármegyék dotációjának emelésére neveltségesen csekély összeg, 150 ezer frt van felvéve. A mit ha elosztunk az ország 63 vármegyéje között, 7—8 ezer forint esik egyre. Ebből tessék aztán megcsinálni azt a 60 ezer frtos személyzet-szaporítást, mit Baranyavármegye kér, hogy mintaszerű közigazgatást végezzen — államosítás nélkül is!

Egy igen fontos eredménye azonban ma is megvan már Szily László alispán memorandumának, a miért nagy köszönettel és elismeréssel tartozik neki mindenki, ki a vármegyei autonómia híve. Ime egy orvos, a beteg hozzátartozói közül,

ki ismeri a baj eredetét, a halálosnak kikürtölt betegség gyógyító szereit . . . De hajh, mit ér? Hiszen az orvos nem gyógyíthatja hozzátartozóit s kénytelen idegen kontárookra bízni a drága beteg életét s megszorodott lélekkel látja, mint járatják le azzal hátralevő napjait, a diagnózis lelkiismeretlen, gyakran ostoba megállapítása miatt.

Bizony rosszakaratu, lelkiismeretlen és ostoba diagnózist mond a kormány is a vármegyékre. Hogy a vármegyei közigazgatás nem felel meg a mai követelményeknek . . . tehát államosítandó.

A baj okát tiszta szemmel látó, csak jóakarattal, csak lelkiismerettel bíró orvos pedig kimondja: igen, mert nem bír megfelelni. Nincs a vármegyei tisztikarnak sem fizikai ideje, sem kellő lelkiereje ahhoz, hogy azt a munkát, a mit az állami hivatalokban kétszer annyi személyzet sem végez el, ő felelő munkáerővel elvégezhesse.

Ime hiszen Baranyavármegyének 356 községéből egy-egy szolgabíróra 50—60 község esik. S tessék azt most a mai személyzettel igazgatni, hogy fennakadás ne történjék a közigazgatás menetében. Ez a fennakadás ugyan még mindig elkerülhető volt, de most már segíteni kell a bajon. Segíteni és szervezni minden járásban egy-egy irnoki és egy-egy számvevői állást, sőt a központban is szükség van két árvaszéki, két közigazgatási irnoki és egy nyilvántartói új állás szervezésére.

Mert a munka nemhogy kevesbednék, de szaporodik a vármegyénél. Ott lesz a jövő hónapban a mezőgazdasági statisztika egybeállítására. Erre vonatkozólag a szolgabírónak kell személyesen bejárni az ő 50—60 községét s most már ez egy hónap alatt ki fogja helyettesíteni otthon a járási székhelyen? Hát a községi és körjegyzőkről mit szólunk? Bizony igaza van Szily László alispánnak, mikor azt mondja, hogy tiszta lelkiismerettel egyik jegyzőjét sem bírná fegyelmi vizsgálat alá vonni hivatalos mulasztás esetén.

Meg kell lenni a baranyai memorandum morális eredményének okvetlenül. Ki kell az esetből tűnni a kormány falsumainak, ama rosszakaratu mellőzésnek, mely emberfeletti munkát erőltet a vármegyei tisztviselőkre csak azért, hogy ebből a közigazgatás államosításának szükségességére kö-

vetkeztesen. Fel kell, hogy nyiljék a közvélemény tisztán látó szeme; hogy kitűnjék a kormány bűnös hanyagsága, melylyel a lejtő szélére akarja vinni a vármegyéket csak azért, hogy aztán kinevezett állami tisztviselőkkel igazgattassa a vármegyéket is s ne legyen a közigazgatás terén faktor, mely veto-t kiálltson a kormány tulkapásai ellen. És lássák be maguk a vármegyék is, hogy mondva csinált okokból akarja rájukmondani a kormány a pereát-ot; lássák be legfőképp a vármegyei tisztviselők, hogy államhatalmi mozgatóeszközök, kortesfogdosó individuumok és szavazatharócsoló segédkekké sülyesztetni célja az államosítással a kormánynak a vármegyei tisztviselői kart, melyet így akar sanyarúság és folytonos államsegítség köpönyege alá kérezkedés révén a mindenható államosítás gondolatához hozzászoktatni. Lássák be és mondják ki azt, mit Baranyamegye alispánja kimondott nyiltan és egyenesen, hogy adják meg nekik az adózó polgárság kifacsart filléreiből a sokkal rosszabb helyre elpazarolt segítséget és akkor meg lesz a jó közigazgatás — államosítás nélkül is!

*** A függetlenségi párt egyesülése.** A függetlenségi pártnak az a négy tagja, a kik a párt kettészakadásakor, annak egyik törekedéséhez sem csatlakoztak, nevezetesen: Lukács Gyula, Hegedüs Károly, Tóth Ernő és Szinay Gyula, beadványt akar intézni mindkét párt elnökségéhez, melynek célja az, hogy az egyesülés intézősége valahára megválasztassék. Mint értesülünk, Lukács Gyula már elkészítette a beadványt és az iratot megmutatta Kossuth Ferencnek is. A beadvány már a legközelebbi napokban a pártklubok zöld asztalára kerül. A függetlenségi párt egyik vezérpolitikuskának a nézete a dolgról az, hogy bár mindkét klubban egyre élénkebben és hangosabban nyilvánul az egyesülés óhaja, az mégis óriási akadályokba ütközik. Megtörténhetnek, ugymond forrásunk, az egyesülés a következő módzatok mellett: „Ugronék kijelentik, hogy az egyházpolitikai törvények revízióját nemcsak hogy nem követelik, de életbelépésüket szorgalmazzák; ragaszkodnak az 1884-iki programhoz, melyet Irányi inaugurált. Justhnak viszont engedni kell a pártfegyelem merev keresztülviteléből, azon elvből, hogy a pártgyűlés határozata egyesekre feltétlen irányadó, mert a függetlenségi pártból mamelukpártot csinálni nem lehet, őket az egyéni meggyőződés vezeti, ter-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mutamur.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
 Írta: **Honthy István.**

A beteg felemelte fejét a fehér vánkossról s lassu, csendes hangon így szólt:

— Károly!

Magastermetű, erős férfi állt az ágy mellett. Sűrű, fekete hajából egy-két fűrt lehullott domboru homlokára; szemeiből szikrázó fény csapott ki olykor olykor; arcának minden vonása szenvedélyről tanuskodott s vastag, mégis formás nyaka, széles vállai, domboru melle oly tökéletes harmóniában egyesültek, mintha a mesebeli Adonisz lett volna.

És a mikor azt a lassu, csendes hangot meghallotta, arca elborult a fájdalomtól s szemei szikrázó fényét mintha felhő árnyalta volna be. Magas teteje mintha megtört volna, a mikor lehajolt hozzá, s az erős, behizelgően zengzetes hang fátyolozott volt. a mikor mondta:

— Itt vagyok, édesem.

Kicsiny, vékony, sovány kéz nyult a keze után. Érintése borzongató hideget lopott testébe, bar az a kis kéz meleg, forró volt. A vékony, gyenge ujjak alig bírták átfogni nagy, erős kezét és mégis, amint megérintették, úgy huzta, vonta valami le a beteghez közelebb. Közelebb, míg arcát érinté lázas lehel-

lete; míg széles melle csaknem odaért a libegő kebelhez s érezhette a szív gyors lüktetését. Közelebb, míg térdei megtörtek s az a nagy, erős férfi odacsuklott térdre az ágy elé s csókjaival halmozta el a vékony, sovány kis kezét.

A szoba egyik sarkában öreg, töpörödött, vén cseléd törölgette a szeméit. Nem mert hangosan sirni, nehogy zavarja a beteget; csak a teste rándult meg olykor az elfojtott zokogástól; s a mikor az a nagy, erős férfi oda csuklott térdre a padlóra, könyes szeméit felemelte rájuk s aszott, szederjes ajkaival magában motyogta:

— Jó Isten, mennyire szereti, mennyire szereti!

A napsugár betört a leeresztett redőzet valamely nyílásán. S odatűzött a patyolat ágyra s a patyolatágyon a fehérarcu, fiatal asszonyra. Ott feküdt az mozdulatlanul, csendesén; a csipkés takaró alatt hosszan elnyulva karcsu, vékony teste, míg keble, fehér keble, hol a bőrön keresztül látni lehetett a vér lassu, csendes lüktetését, zihálva emelkedett fel s alá. Fehér volt rajta minden, s fehér volt az arca is; csak közepén ült ki egy kis lázas pirosság, mint mikor a hamvas barackot megcsapja a dér. Szemében alig lobbant a fény; fátyolozottak voltak azok s megtörve csillogott rajtuk a könny, mint harmatcsepp a virágszirmokon. S a napsugár odatűzött rája s végigcsókolta karcsu testét, ziháló keblét, halvány arcát és homlokára lehulló szőke fűrtjeit. Olyan volt már, mintha virágos ravatalon feküdnék, s a napsugár bucsuznék tőle.

Kis, sovány keze odatapadt a férfi erős kezéhez s vékony, gyenge ujjait átfűzte rajta. Hidegek

voltak azok, mégis megborzongatták egész testében a nagy, hatalmas embert.

S beszélt.

— Károly, édes Károly, érzem, hogy meghalok. Meghalok most, mindjárt.

A hatalmas, erős ember teste megrándult. S miközben csókjaival halmozta el a gyenge, sovány kis kezét, remegve vágott a beteg szavaiba.

— Nem, nem! Ne mondj ilyent, egyetlen boldogságom. Meggyógyulsz. Hiszen, lásd, az orvos is . . .

— Óh, az orvos! Jó ember, nagyon jó, s ezért nem mondja meg az igazat. Én érzem, hogy nem bírom tovább. Itt . . . itt a mellemben nincs már levegő. Ha volna még egy kevés; ha élhetnék még csak egy napig is! De nem, elfogyott s úgy fulladok, megfulladok!

Lassan, vontatva arra fordította a fejét a férfi felé. És nézett rá megtört szemével hosszan, édes fájó szeretettel. S az csak csókolta sovány, kis kezét s faldokló hangon ennyit tudott felelni.

— Nem, nem! Meggyógyulsz, én egyetlenem! Mosolygott erre, fájdalmasan, búsan.

— Meggyógyulok? Meg, örökre. Te is oly jó vagy, Károly! Bárcsak akkor is rád hallgattam volna; bárcsak ne lett volna olyan jó kedvem abban a bálban! De lásd, olyan boldog voltam akkor. Hiszen egy évvel azelőtt vallottad te meg nekem, hogy szeretsz. Olyan boldog voltam!

A napsugár csak csókolta végig a karcsu, erőtlentestet. A nagy, erős férfi ráborult a kis, sovány kézre; odanyomta homlokát hozzá, hogy hűsítse vele

mészetes, hogy a sarkalatos elveket kinek-kinek szem előtt kell tartani. Azonban az egyesülés ha ilyen módon meg is történik, nem lesz teljes. Kilépnék az Ugron pártból Vajay és a Szalayak, a Justhpártból Eötvös, Horváth Ádám, Komjáthy és Herman Ottó. Est maguk az illetők hirdetik.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 10.

— **(A kereskedelmi miniszter és a hírlapok.)** Dániel Ernő kereskedelmi miniszter felhívta a zágrábi posta- és táviróhivatal igazgatójának különös figyelmét arra, hogy a zágrábi királylátogatás alkalmával a sajtó képviselőinek nehéz munkájuk megkönnyítésére minden lehető megtegyen és ha nem állana rendelkezésére kellő számú magyarul tudó távirótiszt, a miniszter hajlandó olyankat Zágrábba rendelni szolgálattételre az ünnepségek idejére. A zágrábi posta és táviróigazgató fölterjesztésében jelentette, hogy a sajtó részére külön helyiséget rendezett be és a kerületében levő horvát, de magyarul is tudó távirótiszteket az ünnepségek idejére Zágrábba rendelte. Helyénvalónak tartjuk itt megemlíteni, hogy a pécsi miniszterlátogatás és kamarai ünnepségek alkalmával a pécsi táviróhivatal is oly elismeréseméltóan töltötte be feladatát, hogy ezért a fővárosi sajtó több organuma is dicsérettel emlékszik meg róla.

— **(Egy hónapi rend.)** Pécs város mai közigazgatási bizottsági ülésében a fogfájása miatt távollevő polgármester havi jelentését Majorossy Imre főjegyző olvasta föl. E szerint a lefolyt szept. hónapban a közigazgatási iktatóba beérkezett 1560 ügydarab, melyből 1487 lett elintézve, a kapitánysági külön iktatóba 1471 ügydarab érkezett, a miből 1389 intéztetett el. Bűnügy volt 10, vétség 19, kihágás 30, igazolási jegy kiadatott 13, iparigazolvány 23, letartóztatva volt 92, kötött utlevéllel kiutasított 29, kíséret mellett 5 egyén. A vendéglőkben összesen 794 idegen szállott meg. Megemlékezik a jelentés a Kereky féle háznál történt szerencsétlenségről, a mely emberéletet is követelt áldozatul. A hatósági vizsgálat az építési vállalkozók részéről vétkes gondatlanságot állapított meg, a miért a feljelentés megtétele. A sertésorbánc és a sertésvész felemlékezésével végződik a jelentés, a mely alaposan befészkelte magát Pécs városába.

— **(Kinevezés.)** A király ő felsége dr. Kovágo Sándor gyöngyösi kir. járásbírói aljegyzőt a gyönki járásbíróshoz albiróvá kinevezte.

— **(Az első kifüggesztettek.)** Ma délelőtt 11 órakor függesztették az első házassági kihirdetést, még pedig egyszerre kettőt is, a pécsi áll. anyakönyvvezetői hivatalnak a városháza kapubejárata alatt levő „házasulandók hirdetősi táblájá"-ra. Az első kifüggesztettek pedig ezek: Czettl István róm. kath. mézáros és jegyese Bernát Mária róm. kath. szakácsnő; továbbá Ivinger, recte Fichinger János róm. kath. vallású napszámos és Szikra Julianna róm. kath. magánzónő. Mindegyik félnek ki van téve születési éve, lakhelye, születéshelye, szülei neve s végül a nyomtatott blankettán az a felhívás foglalta tik, hogy a ki esetleges házassági akadályt tud, az jelentse azt 21 nap alatt az anyakönyvvezetői hivatalban. A kihirdetést Majorossy főjegyző, mint főanyakönyvvezető, írta alá.

forrását. A sarokban pedig lassan zokogott a vén, töpörödött cseléd.

— Az ártott meg, az a jókedv. Akkor hültem meg valahogy és most meg kell halnom. Itt hagylak téged, drágám; itt hagyom az öreg Bettit, itt hagyom ezt a szép, boldog életet.

A sarokban hangosan felzokogott erre valaki. A férfi pedig ijedve kapta fel a fejét, s karjával átkarolta, magához vonta a beteg, gyenge testet.

— Nem halsz meg, én szívem! Nem halsz meg, nem engedlek meghalni.

— Hiába drágám. Itt... itt a mellemben nincs levegő. Elfogyott s fulladok, megfulladok.

S egyszerre átkarolta a férfi nyakát két kezével s a szemébe nézett hosszan, merében.

— Hanem, ugye, nem fogsz elfeledni? Ugye megsejtesz, elgyászolsz? Virágokkal fogod beültetni a síromat s koszorút teszel rá mindennap? Mert azt akarom, hogy virágos legyen a sírom s te öntözzed: koszoru legyen rajta s te hozzád: elgyászolj, megsej-rass s ne feledj el soha!

A nagy, erős férfit megtörte a fájdalom. Zokogott, mikor felelt.

— Ugy lesz, drágám. Nem feledlek el soha! S a szobasarokból az öreg cseléd hangosan sírás között utána mondta:

Soha, soha!

Gyászba volt vonva az egész terem. Nagy viaszgyertyák égtek a ravatal körül. Virág földte mellette a fekete posztóval bevont padlót, virág borította

— **(Pécs város közegészségügye.)** A lefolyt szeptember hónap általában kedvezőnek mondható úgy az előző havihoz, mint a múlt év szept. havához viszonyítva. Tulnyomóan a bélhurut fordult elő, ezenkívül szórványosan a difteritisz, és a hadgyakorlatokról hazatérő katonák közt a hagymáz. Az összes kórházak betegforgalma 488 főre rugott, vagyis 27-tel többre, mint az előző hónapban. Szeptember folyamán a város területén élve született 92 gyermek, meghalt 78 egyén, házasságra lépett 73 pár, köz-költészen ápolgatott 110 egyén, dajkaságba adatott 9 gyermek. Az élelmi piacok naponként megvizsgáltattak és 37 esetben éretlen és romlott gyümölcs. 8 esetben gyanus gomba és 6 esetben búzós, rothadt hal lett elkobozva. Veszett eb által hat egyén maradt meg, a kik valamennyien a budapesti Pasteur féle intézetbe lettek beszállítva.

— **(Pincérkongresszus.)** Az országos pincérkongresszus tegnap nyit meg Szegeden. Tegnap előtt érkeztek oda a vidéki pincéregyletek küldöttei, közöttük Dollinger András és Kobald János, a pécsi pincéregylet képviselőiben Kobald Jánost a kongresszusi ünnepségek rendező bizottságának kültagjai közé is beválasztották.

— **(Nincs pénz.)** Tudvalevőleg több utcában a viz-folyókák Zsolnay féle keramit burkolattal lettek ellátva, a melyekért az alku szerint járó 5461 frt 50 kr. még máig sincs kifizetve a vállalkozó gyári cégnek. A botrányos késedelmet a városi tanács is meg sokalta végre, de mivel a város kasszájában nincs pénz, azt proponálja a közigazgatási bizottságnak, hogy ez az összeg a szegényházi alapból vétessék kölcsön 5% mellett és Zsolnay követelése egyenlítették ki. Elfogadtatott.

— **(Megölte a gyermekét.)** Arnold Mari leányzó, ki a Mária-utca egyik házában szolgál, ma reggel betegét jelentett. Gazdája, erős gyanuja lévén, hogy a leány nem rendes okból betegedett meg oly hirtelen, orvost hivatott hozzá s az orvos, mikor a leányt ellenkezése dacára is megvizsgálta, kitünt, hogy Arnold Mari gyerekszülés következtében lett beteg, a gyereket azonban nem találták sehol. Végre hossz-szas keresés után ráakadtak annak élettelen hullájára a fűkamrában, hová maga a leány rejtette el szülés után. S mivel a teljesen kifejlett, életerős magzat testén külerőszak nyomait találták, a rendőrség rögtön megkereste a kir. ügyészséget a hivatalos boncolás és vizsgálati jegyzőkönyv felvétele végett: a leányt pedig a városi kórházba szállították további apolás végett, honnan majd a bíróság elé fogják állítani. Természetes, hogy ez esetről is a régi nóta szól. A leány csinos volt és szemrevaló: akadt, ki szerelmével kinalja meg s aztán, mikor szegényben hozta, elhagyta. A megcsalt leány ekkor, hogy a szegénytől szabaduljon, elemészette bűnös szerelme gyümölcsét. Persze, a dolog kiderül s egy ártatlan élet árán, meg egy pár esztendő leülése révén a morális közrendnek elég van téve!

— **(Az első polgári házasság)** — mint mohácsi levelezőnk írja — ma volt Mohácson. Egy fiatal református vallású iparossegéd és egy katolikus vallású földművesnő jelentek meg ma d. e. 10 órakor az anyakönyvi hivatalban, hogy házasságot kössenek. Klombauer Antal polgári tisztviselő a törvényes funkciót elvégezvén, a házasságot megkötöttnek jelentette ki. A fiatal pár délután a református templomba ment, hogy egyháziilag is megeskettesse magát. A fiatalok Stajevics János orsz. képviselőtől 1 darab 20 koronás aranyat kaptak ajándékba.

imádkozó lépcsőit s fent rajta virágok, koszorúk között ércporsóban ott feküdt a fehérarcú fiatal asszony.

Fejénél imádkozott sirva, zokogva az öreg, töpörödött, vén cseléd. A gyászterem ajtajában pedig ott álltak a temetkezési egylet szolgálói; ketten a koporsófedelelet fogták s készen voltak azt a fehérarcú, fiatal asszonyra szegezni. Pedig még egy jó óra volt a temetés kezdetéig; de ők sietnének, mert máshol is van még dolguk.

Fekete ruhában, kezén fekete keztyűvel belépett valaki. A nagy, daliás termetű férfi. Sűrű, fekete hajából egy-két fürt lehullott domboru homlokára; szeméből szikrázó fény csapott ki olykor-olykor; arcának szenvedélyről tanuskodó vonásai, vastag, mégis formás nyaka, széles vállai, domboru melle oly tökéletes harmoniában egyesültek, mintha a mesebeli Adonisz lett volna.

Odament a halotthoz. Megérintette hideg, kis kezeit; állt mellette egy pillanatig mozdulatlanul s aztán azt mondta a temetkezési egylet embereinek:

— Szegézzék le. Jó lesz. Szagavan.

S nemsokára felhangzottak a tompa kalapács ütések s a koporsófedél elfedte a fehérarcú, fiatal asszonyt örökre.

S a tompa kalapácsütések zajából alig hallatszott ki a vén, töpörödött anyóka hangos zokogása s az a pár szó, mit fonnyadt, szederjes ajka motyogott:

— Én nem feledlek el, drága, jó asszonyom, soha, soha!

— **(Vigyázzunk a kutyákra.)** A budai külvárosban ma ismét megmarta egy kutya több kollegáját. Minthogy erős a gyanu, hogy a marakodó állaton a veszethez tört ki, úgy ő, mint a megmárt kutyák a kutyapécéri telepre szállították megfigyelés alatt. Eme körülménynél fogva felhívjuk az ebtartó gazdákat, hogy kutyáikat tartsák folytonosan megfigyelés alatt. Különben a rendőrség a legszélesebb körű intézkedéseket tette meg ez ügyben.

— **(Mulatnak a veteránok.)** Folyó hó 15-én, Terézia napján, a pécsi veterán-egylet saját helyiségében estélyt rendez. Az estély a Teréziák tiszteletére rendezetik, s mint aféle kedélyes névnap mulatságon, jókedvben bizonyára nem lesz hiány.

— **(Rassia.)** Ismét razzsiát tartott az éjjel a rendőrség Selényi rendőrbiztos vezetése alatt. Kilenc csavargó, lakás nélküli egyént szedett össze, a kik természetesen minden foglalkozás nélkül tengetik csavargómódon életüket. A kilenc elfogott jómadarat illetőségi helyeikre fogják toloncozni.

— **(Bujósdí.)** Bujósdit játszottak a gyerekek. Előkelő ház gyereke szedte össze az iskolatársait és elvitte a házukba bujósdit játszani. A bujósdí közben aztán az egyik gyerek egy szobában bujt el, s míg a többiek keresték, ő szépen kinyitotta az ott levő szekrény fiókjait és kivett belőlük egy pár függőt, meg egy aranygyűrűt. Mikor aztán vége volt a mulatságnak, a ház gyermekével együtt kiment a vásártérre s ott megmutatta neki a lopott tárgyakat, hogy azokat ő náluk — találta. A gyűrűt odaadta neki, a gyémánt fülbevalókat pedig betették a zálogházba 6 frtért. A 6 frtot megint felosztották maguk közt szépen és most a gyűrűn akartak túladni. De ekkor turpisságuk kisült s a két jómadár ma a rendőrséghez került. Ugyancsak dolgot adtak a rendőrbiztosnak a kihallgatásukkal Tagadott mindakettő, mint a legfogasabb prókátor, majd egymásra akarták a bűnt tolni, mint a legravasabb gonosztevők. A vége az lett aztán a vallatásnak, hogy sirva ismerte be az első a lopást, a másik pedig azt, hogy ő felismerte a lopott fülbevalót és gyűrűt, hogy az az övék, de nem akarta bajba keverni a pajtását s azért segített neki a függő elzalogosításában és ezért osztozkodott meg vele a pénzen is. A rossz utra tévedt gyerekeket talán a szigorú büntetés még megmenetheti a végleges erkölcsi elzúllástól!

— **(A sakterház adója.)** A pécsi izr. hitközség még régebben folyamodott a sakterház adójának az elengedéseért a pénzügyigazgatóságához, a hol a kérelmet rövid indoklással elutasították. Az ügy felebbezés folytán a pénzügyi közigazgatási bíróság elé került, a hol mint elkésetten beadott, szintén elutasították. Tehát a sakterház után meg kell fizetni az előirt adót.

— **(Visszavont panasz.)** A pécsi kir. járásbíróshoz közli a közigazgatási bizottsággal, hogy a Bartha György panaszára Mikó György városi rendőr ellen könnyű testi sértés címén emelt panasz visszavonatot, ennél fogva az ügy be lett szüntetve. Kiadatott a város polgármesterének megfelelő intézkedés végett.

— **(Elszabadult paripák.)** Nagy riadalmat okozott ma reggel 9 óra tájban a szigeti országúton két elszabadult paripa. Vadul száguldottak végig az utcákon s rémülve tért ki előlük a járókelők serege. Az egyik lovon nyereg volt, de a másikon csak kantár s ebből lehet következtetni, hogy valami tiszt paripák lehettek, a miket jártatni vitt a lovászuk s hogy-hogy nem, a lovak megbokrosodván, a nyerges ló levetette az alkalmatlan tehernek bizonyult lovászt s aztán kettesben nekivágtak a szigeti országútnak s rohantak egész a Radonai-utcaiba, a hol végre elfogták s addig is, míg a ledobott lovasz jelentkezik értük, bevezették őket a városházára az előfogatosok istállójába.

— **(A baranyavár-báttaszéki vasut.)** Amióta Plösz Sándor igazságügyi államtitkár Baján programbeszédjében kijelentette, hogy a baja-báttaszéki dunai hid építését már a jövő tavasszal megkezdik, azóta a baranyavár báttaszéki szegzárdi vasut létesítése a megvalósulás stádiumába jutott. Leopold vasuti engedményes tegnap Mohácson volt, innét Dályok, Darázs, Baranyavár és Kis Kőszeg községekbe ment. Mindenütt a vasut ügyében a mervadó körökkel tárgyalásba bocsátkozott. Hír szerint Frigyes főherceg is nagyobb összeget ajánlott föl arra az esetre, ha a vonalat Főherceglak közvetlen közelében építik.

— **(A mohácsi polg. iskola.)** Az anyai viszontagságok után végre megszületett polgári iskolában a tényleges előadások héten kezdődtek. Az iskolába 80 leány és 62 fiu, tehát összesen 142 növendék jár.

— **(Baranyavári csendélet.)** A múlt vasárnap este a baranyavári nagyvendéglőben Mészáros Vinkó és Andriacs Ádám, két hatalmas termetű ember, egymással mérközött, a minek nagyon szomorú vége lett, mert nemcsak ők ketten verekedtek, hanem többen is közéjük keveredtek és a nóta vége az lett, hogy egypárt úgy meg késeletek, hogy bele fognak halni. Nagyon tanácsos volna az

ilyen vad vidékre csendőrsöt elhelyezni, mert ily esetek majdnem napirenden vannak Baranyavárral. Igy írja ezt onnét levelezőnk.

— **(Csavargónak készül.)** Igenis, csavargónak készül a gyerek. Meztláb, összerongyolt ruhában kócos hajjal állott ma a rendőrbiztos előtt s minden megindulás nélkül hallgatta, mikor a gazdája elpanaszolta a gaztetteit.

— Lop ez a gyerek, kérem alássan, mindent. Az asztalfiókból az apró pénzt, az éléskamrából kenyeret, turót, a fámát is megdézsmálta már, sőt a pincémbe is leszökött s elcsent 2 butella jó aillerbort. Akkor aztán nem állhattam tovább, kilöktem biz én az utcára. Tudom, hogy a meszesgödörben akadtak rá a rendőr urak az éjjel.

Ott bizony, ott. És a gyerek nem bánja. Csavargónak készül. Pedig már nyolc napig ült nem is oly régen a hüvösön és derék, becsületes családból származik, s most szégyent hoz szülei és testvérei nevére. A gazdája meg nem is akarja tovább tartani. Ugy se tanul ez meg más mesterséget, mint a csavargókét, azt meg már ugyis tudja.

Selényi rendőrbiztos szigorúan igyekszik a lel kére beszélni. Igéri is a javulást s még a gazdája szívéit is meglágyítja úgy, hogy az továbbra is hajlandó magánál tartani, ha jól viseli magát.

S mikor leér a rendőrségtől, ki az utcára, oda szól a gazdájának.

— Hanem azt megmondom, hogy ha megint meg akar verni minden csekélységért, megint csak megszököm, de úgy, hogy mind a hány rendőr van: az se akad rám!

— **(Egy érdekes sikkasztás.)** Tegnap este egyik vendéglőben vacsoráló társaságban felkerült a szó a sikkasztásokról — a mi most mindenütt a levegőben van — s többek közt arról, hogy még az ajánlott levelekből is igen könnyen ki lehet venni, a nélkül, hogy a borítékot föl vágják, a pénzt. A vitatkozásba egyszerre beleszólt a szomszéd asztaltól egy jól öltözött uriember, ki egy másik ur társaságában ült ott egy fekete mellett.

— Oh az nagyon könnyű. Én nekem mutatta azt valaki, hogy kell. S fogadok akárkivel, hogy...

— Jó, hát próbálja meg. Kap egy pár jó szírvart, ha megteszi. Szól a társaság egyik tagja, kit boszantott, hogy az idegen beleavatkozott a vitába.

A sértő hang azonban cseppet sem alterálta az idegen urat.

Elővett egy levélborítékot a zsebéből. A fogadást egy pár jó szírvarral honorálni ígérkező ur meg kivágott egy öt forintos a pénztárcájából. Az idegen ur beletette az ötöt a levélborítékba, leragasztotta és...

E pillanatban azonban feugrik az idegen ur társa az asztal mellől és rémülve kiáltja el magát:

— Gyere barátom, úgy hallok, a feleséged jajgat az ablak alatt. Lásd, minek várakoztattuk anyyi ideig. Bizonyosan elájult.

Az utolsó szavakat már az ajtóban mondta és rohant ki az idegen ural, a ki a kezében tartotta a levélborítékba tett öt forintos.

Mire a társaság felocsudott meglepetéséből, az idegen ur eltűnt társával együtt a sötétben, magával vevé az ajánlott levelek felbontásának titkát és az öt forintos.

— **(A lányok értéke.)** Japánban a lepkeházasságok divata a törvényes. Ebben a keleti országban, mint sehol talán, annyira kifejlődött a házasságközvetítés mestersége. A partraszálló utast megrohanják a házasságközvetítők s kérdik, akarc a japán törvények szerint asszonyt választani magának.

Egy világjáró beszéli el, hogy Japán egy kikötőjében egy ily házasságközvetítő a szó szoros értelmében megrohanta s elébe terítve egy arcképkollekciót, a reklámon levő menyasszonyok minden előnyét elsorolta s mindegyiknél hangsúlyozta:

— Jum-Jum már ötször volt férjnél.

— Szép.

— A Suri Jama csak háromszor.

— Jó.

— A Tin Tin már hétszer. Tetszik talán?

— Ez mind szép, de nem tudna olyat ajánlani, a ki még egyszer sem volt férjnél?

— Van olyan is lord, de — és kicsinylőleg nézett a barbár izlésű idegenre.

Ebből a jellemző párbeszédből kiviláglik, hogy a jó japánok előtt nincs valami nagy értéke az olyanoknak, a ki még nem ment férjhez soha sem.

— **(Az utcáról.)** Egy fiu szalad kétségbeesve a sarki rendőrhöz.

— Segítség, az utcánkban borzasztó verekedés van.

— Kik verekednek? — kérdi a rendőr.

— Apám, meg egy másik férfi.

— Mióta tart a dolog?

— Óh, már egy fél óra óta.

— És miért nem hitt már az előbb segítségül?

Mert — mert apám volt felül az iméntig.

— **(A népkönyha érdekében.)** A pécsi jótékony nőegylet, mint a népkönyha fenntartója, a következő felhívást adta ki: „Nyilt kérelem az emberbarátaikat szerető közönséghez! Szerencsétlen s tisztességes felebarátaink nyomorát enyhíteni, sőt azokon a lehetőség szerint aegíteni nemcsak emberbaráti, társadalmi, hanem kiválóan hazafias kötelesség, mert hisz nálunk Magyarországon — sajnos! de tagadhatlan, a halandóság még mindig aránytalanul nagy, — a mit pedig városokban az összetömörült s napszámából élő néposztály családi körében sok tekintetben a hiányos táplálkozás idéz elő. Ha valaha indokolt, sőt kötelesség volt ezen segítség, úgy hatványozottá vált az most, a midőn az állandó munka kereslet bajai napról-napra érezhetőbbé válnak. Ily körülmények között, hogy mily nyomornak néznek elé téli időben a különösen külmunkakra utalt napszámok s a betegség miatt dolgozni nem képes munkások családjai, azt kellőképp vázolni nem is lehet, azt egy ily szerencsétlen családi körbe való bepillantás ijesztően tárja fel. Alólirott nőegylet — tudva azt, hogy a közjótékonyosság fejlesztése első sorban azon nők kötelessége, kik szerencsésebb anyagi viszonyok között is a családi kör megélhetési szükségleteit tapasztalatból ismerik, — feladatához hiven már mult évben is, — bár igen szerény anyagi erővel, életbe léptette a népkönyhát, mely a külföldön már régebben, sőt már Magyarország minden számot tevő városában is áldásosan működik az által, hogy naponta sok szegény és nélkülözö iskolás gyermeknek a téli időszakban naponként legalább egyszer meleg ételt ad, s ez által sokat megment az életnek! Hogy azonban ezen kétségekivül nagy fontosságú társadalmi cél együletünk óhajához képest elérhető legyen, okvetlenül szükséges a fokozódottabb anyagi támogatás mindazok részéről, kiknek anyagi helyzete ezt lehetővé teszi, — mert a nőegylet sajnos! még ma nem rendelkezik az erre szükséges jövedelmi forrásokkal. Adjon mindenki csak annyit, a mennyit igen könnyen nélkülözhet, és sok kesergő szülői szív fájdalmán enyhíteni, sok ártatlanul nyomorgó gyermek elsatnyulását, elvesztését megakadályozni lehet. Az Isten áldása a nemes lelkű emberek szívében rejlik! Természetbeni adományok, minő burgonya, káposzta, zöldség, bab, borsó, kása, lencse, liszt, hagyma, zsír, s esetleg riza, só, babérlevél stb. stb. október hó 15-től a Matessa-épületben (Papnövelde-utca 18. sz. alatt) köszönettel fogadtatnak. Pénzbeli adományok Denk Vizkelety Fenna egyl. pénztárhoz (Árpád-utca 63. sz. alá) küldendők. Teljes hitünk, hogy városunk és környékén, melynek közönsége minden szép és nemesre oly fogékony lélekkel bír, kérelmünk nem a pusztában kiáltó szavaként hangzik el, hanem ez irányban valóban örvendetes eredményt fog létesíteni. Pécs, 1895. október havában. A pécsi jótékony nőegylet.”

Pécsi Nemzeti Színház.

Bérlet 1895. 3. sz.
október 11-én (pénteken)

FEDORA

Színmű 3 felvonásban. Irta: Sardou Viktor.

Művészet, irodalom.

Lilli. Tegnap este meglehetősen látogatott ház előtt került színre Hervé bájos zenéjű énekes vígjátéka, melyben a címszerepet Juhász Ilona játszotta és mondjuk mindjárt, hogy jól játszotta. Ugy kitünő énektudása, mint kellemes hangja és diskrét játéka többször zajos tapsra ragadta a közönséget. Különösen a Lilli keringő tetszett. Jók voltak partnerei is, csak Kis Pistának ajánljuk, hogy duettek-nél kissé pianobban énekeljen, mert nincs olyan primadonna a világon, kit hallani lehetne mellette, ha hatalmas hangját teljes erejében neki eresztí. Különben játéka kifogástalan volt. Tetszett Follinusz is, de különösen Dezséry, ki pompásan adta a mindig fiatalabbá váló öreg nagybácsit. Az egész előadás összhangzó, kerekded volt, csak a fölvonások közti szünet volt tulhosszu.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése október 10-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Házban ma tíz percig tartó rövid ülés volt, melyen a már elfogadott javaslatokat harmadszori felolvasásban is elfogadták. Az ülés végén Dániel miniszter több helyi érdekű vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot jelentett be. F. hó 22-éig a képviselőház nem tart ülést.

— **Kacsa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Berecz Ede szökéséről szóló hír alaptalan, Berecz tényleg a laktanyában van.

— **A mellbeteg főherceg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferenc Ferdinánd főherceget betegsége miatt a király fölmentette a 38-ik gyalogdandár parancsnokságától. Ujabb intézkedések szerint a király vasárnap éjjel utazik Zágrábra.

— **A polgári házasság a hadseregben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A közös hadsereg rendeleti lapja mai számában a polgári házasságra vonatkozó körrendeletet közli, melynek 5-ik §-a a hadsereg állományában levő tényleges tiszteteket és katonai hivatalnokokat az 1894. XXXIII. t.-c. 149. §-ára figyelmezteti, a mely szerint a házasságkötésre vonatkozó vallási kötelességeket érintetlenül hagyja. Ugyancsak e rendelet 14-ik §-a úgy intézkedik, hogy a nem tényleges tiszteteknek és katonai viszonyban álló egyéneknek a házassági bizonyítvánnyal egyidejűleg a katonai hatósághoz be kell terjeszteniök a menyasszony feddhetlen erkölcsi előéletére, családi körülményeire és a vőlegény állásához méltó társadalmi állására vonatkozó okmányt, a melyet az illető lelkész állit ki és a kerületi hatóság láttamoz. esetleg megjegyzéseivel lát el.

Közgazdaság.

Hull a fának a levele . . .

Azzal kezdem mindjárt, hogy biz kalendárium nélkül is könnyű eltalálni, hogy bizony az idő őszre jár. Ilyenkor aztán a gyümölcsfák nedvkeringése is meglassul s hódol ama csalóka látszatnak, mintha téli álmára készülne elő. Annyit azonban a tapasztalat révén tudunk, hogy noha a fának küléjén semminemű fejlődést nem is veszünk észre, de bensejében a működés azért nem szünetel teljesen, hanem tápnedvének sűrűsítésén folyton dolgozik.

Azonban leveleinek lehullása egyuttal természeti intőjel kíván lenni arra nézve, hogy elérkezett azon időszak, a midőn a fák legkevesebb zavarással átültetni lehet s miután viszonyaink között a tavaszi szeszélyes időjárás nem mindig enged akaratunknak szabad és tetszés szerinti kifolyást, a legtöbb gyümölcsfatenyésztő megegyezik abban, hogy a fák kiültetésére legalkalmasabb évek az ősz. S mégis, hogy itt ott az őszi ültetés nem felel meg a kívánt varakozásnak, annak egyik alapos oka abban rejlik, hogy a hosszadalmas megrendelés és vontatott expedálás mellett kifogyunk az időből, vagyis megkésünk az ültetéssel. Mert hat jó lesz azt folyton szemünk előtt tartani, hogy az őszi ültetés előnyei csak akkor érvényesülnek legjobban, ha az ültetést mindjárt levélhullás után eszközöljük s így a kiültetett fácskának még annyi ideje marad, hogy a tél beállta előtt az új helyéhez mintegy hozzászokjék.

Legjobb, ha a kiásás és átültetés között minél kevesebb az időköz, vagyis hogy a kiásott gyökerek a levegővel minél kevésbé érintkezzenek. S ezért tanácsos marad szükségletünk beszerzésére mindig a legközelebbi forrást felkeresni, annyival inkább, ha erre szolid és lelkiismeretes faiskolatulajdonos a közelben akad.

Van nekünk Pécsen egy ilyenmű faiskolánk, melynek tulajdonosánál a lelkiismeretes kiszolgálást 43 éves fennállása bizonyítja leginkább. Nem csuda tehát, ha már számos alkalmunk volt teljes erőben és természetben láthatni oly fákat, melyek ezen iskolából kerültek ki. Ha tán nem mondanám is, eltalálna a szives olvasó, hogy a jó öreg Nowotarszky bácsit értem, kinek dereka most már nem igen hajlik ugyan, de annál jobban hajlik a fáradalmat nem ismerő derék fiáé, ki voltaképp csak most kezdi a külföldön szerzett szép ismereteit gyakorlatban érvényesíteni.

Különös figyelmet érdemel a legujabban kibocsajtott „Kertészeti Értesítőjéhez“ mellékelt „Kedvező őszi ajánlat“, mely által a közönség szives tudomására hozza, hogy úgy a gyümölcsfák, mint rózsákban levő nagy készletei következtében az árakat tetemesen leszállította. S miután alkalmunk volt fácskái egészséges voltáról és erőteljes fejlődéséről személyesen is meggyőződhetni, bátran merjük azt a nagyközönség figyelmébe ajánlani is. Ha azonban valaki csak saját szemének akar hinni, úgy ne restelje fáradságát és sétáljon el Nowotarszkyék kertjeibe s nagyhamar meggyőződni fog állításunk alapos voltáról. Liebbald Béni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR +)

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel jében értesíteni, miszerint a mai naptól kezdve az egész téli idény alatt naponta kitűnő minőségű

Ozsona kávé, thea, csokoládé

stb. italok és az ehhez szükséges sütemények szintén a legkiválóbb minőségben kaphatók

Naponta friss **Caviar, Lud-máj, Sonka és Sardinia** szeletek

Oroszy Sándor

udvari cukrász.

Sertés por

mely a járványos betegségek alkalmával kitűnő szolgálatot tesz azok megmentésére, kapható **30 kros** dobozokban használati utasítással **Zsiga László** az „Arany Sashoz” címzett gyógytárban **Pécsett, Király-utca 1 szám.**

Schönwald Imre

vizsgázott órás-, ékszerész- és látszerész

Pécsett, Király (fő) utca a Hattyu épületben.

A színházi idény megnyitása alkalmából van szerencsém a n. é. közönség becses tndomá sára juttatni miszerint **Párisból** a legújabb divatu, remek szép kivitelei **színházi** fekete bőrrel bevont, aranyozott, teknősbékacsont, elefántcsont, alumínium, fekete chagrin bőr, gyöngyház foglalványu, továbbá fényüzési, liliput és kézi színházi legjobb optikai csiszolt üvegekkel ellátott **látcsövek** érkeztek és rendkívül mérsékelt eredeti gyári árak mellett eladatnak.

Együttal bátorkodom a n. é. közönséget azon körülményre figyelmeztetni, miszerint látcsöveim a legjobb optikai csiszolt achromatikus lencsékkel ellátva és úgy minőség valamint ár tekintében bármilyen szem látszerésztől forgalomban levő látcsövekben a versenyt felülmulják.

E szakmába vágó javítások legjobban és azonnal igen mérsékelt áron eszközöltetnek.

Med. Dr. Breuer József

fogspeciálta, fogműtő.

Lakik: Irgalmas-u. 20. sz. alatt; november elsejétől „Központi takarékpénztári épület.”

Rendel: d. e. 9-12, d. u. 2-6.

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán- üveg-, arany-ezüst-rézamalgam és cement plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat; különböző faju stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resécált állkapcsokat, kijavit (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Foghúzás kéjgázzal és anélkül.

PSEERHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. sz. a. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.”

Vértisztító labdacsook, ezelőtt általános labdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszserből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsook házi szerül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértőlulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is; így nápkórúál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legesekeleyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsoiból utánvéttel. Fogadjja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsoi csodabhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezem közé kerültek, melyeknek hatásait ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Kufficz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagyúrném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórúágban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes Ur!

Alulírott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsook értéke

felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotchdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsook nálam sohasem fognak kifogyni, s minden legforróbb köszönetemet kitejezem, vagyok tisztelettel Zwicck Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany bírodalmi almához” címzett gyógyszer-tárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 fnt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 fnt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az öszszeg előbbeni beklüdesénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 fnt 25 kr., 2 csomag 2 fnt 30 kr., 3 csomag 3 fnt 35 kr., 4 csomag 4 fnt 40 kr., 5 csomag 5 fnt 20 kr. és 10 csomag 9 fnt 20 krba kerül. —

NB. Nagy eltejedtségük következében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánóztatnak; ennek következtében kérek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasításra a Pserhofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes

doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva. Bernhard-féle alpesifü liqueur. Bernhard W. Ö-től Bregenzben. 1/2 üveg 2 fnt 60 kr. 1/4 üveg 1 fnt 40 kr. 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok u. m.: gerinczagybantalom, tagszaggtás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fülzágatás stb. stb. ellen. 1 fnt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz Steudel tartól. Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer ion kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Ütifüvedv, egy általános ismert, kitűnő háziszser hurut, rekedtség, gerosós köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 fnt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és minden nemu áltesti

bajok ellen kitűnő háziszser. 1 üvegecsével 22 kr., 12 üveg 2 fnt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-től. Kitűnő háziszser a rossz emésztés minden következményei, u. m.: fofájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 fnt

Angol csodabalsam, 1 üveg 50 kr. egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábillet és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balsam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldatu fejstb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készletben nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzeszegelőre beklüdetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az öszszegelőre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapestén kapható: Török József gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.